

за хранѣ-тъ си, за дрехы-ты си и за наставленіе-то си.

1. Ные сме длѣжни прочее да почитаме бащѣ си и майкѣ си. 1) Трѣбува да ги обичаме съ постояннѣ и искреннѣ любовь. 2) Да имъ ся покоряваме въ всичко; — скоро, безъ да чакаме да ни заповѣдаютъ вторый пѣтъ; — радостно, не съ укоритъ и противорѣчивъ начинъ; съвѣршено, като изпълняваме всички-ты имъ заповѣди. 3) Да ги почитаме и уважаваме явно и скръшно. Нека видѣтъ всички-ти отъ наше-то поведеніе къмъ тѣхъ, че тѣ сѣ наши родители. Трѣбува да не криемъ нищо отъ тѣхъ; нито да ся имаме, че знаемъ по много отъ тѣхъ, но да отиваме при тѣхъ за съвѣтъ и наставленіе, като при най добры наши пріатели. 4) Да сме всякога благодарни къмъ тѣхъ за всичко, което тѣ сѣ направили и пострадали за насъ, и никога да не мыслимъ че сме имъ ся отплатили. Когато остарѣѣтъ, или ся разболѣѣтъ, или изнемошѣѣтъ, или осиромашѣѣтъ, то никога да ги не оставимъ, но тогава да ги гледаме по добръ, и да промышляваме всички-ты имъ потребности.

2. Разваляме тайж заповѣдь, когато не изпълнимъ горѣказанны-ты наши длѣжности.

О чада, трудите ли ся вые да изпълняте тѣя ваши длѣжности? Послушливы ли сте чада? Има малка надежда, или никакъ нѣма, че непокорно-то дѣте ще стане счастливо. То засрамя и опечалѣ родители-ты си; безчести